

OPRAVDOVÁ PŘÍHODA ZE ŽIVOTA

Tuto historku mi vyprávěl můj otec. Stalo se to krátce po válce, kdy bylo u nás všeho nedostatek, všechno bylo na lístky a držitelé potřebných lístků často nedostali ani to, nač měli teoretický nárok. Jenže i za téhle doby se chtěli lidé bavit, také hudebníci, konferenciéři a zpěváci chtěli něco vydělat a tak se v Praze pořádaly mnohé plesy a jiné taneční zábavy. Jedním z center takových zábav byl pravidelně i Žofín - a jak bude z pozdějšího zjevné - byla to docela příhodná lokalita.

Ve stejnou dobu jeden pražský obchodník, v zoufalé snaze dát aspoň něco do výkladu, sehnal prošlé pralinky, které byly hezky zabalené v celofánu a ve výkladu působily přitažlivě. Po chvíli zjistil, že někdo z personálu ty pralinky z výkladu krade a baští. Proto provedl něco, z čehož by dnes dostali Bruselem odkojení hygienici osypky. Do každé pralinky vpravil injekční stříkačkou kapičku rtuti a důrazně vysvětlil personálu, že pokud si chtějí užít průjem typu "rozrazil", tak jen ať ochutnají.

Jenže ani ve výkladu za dob nouze nemůže být stále stejná výzdoba a po nějaké době se pralinky ocitly ve skladu, kde na ně padal prach zapomnění. A tak když ze skladu nakonec zmizely dočista, nikdo si ničeho ani nevšiml. Dodnes se nezjistilo, kdo měl ten nešťastný nápad připevnit asi osmdesát ukradených pralinek na velikou papundeklovou krabici, vlézt si do ní a jít na Žofín na maškarní bál v převleku za bonboniéru.

V tanečním reji hned tu a hned tamhle si někdo pralinku utrhl a snědl. Všichni to považovali za ohromnou zábavu a legraci. Ovšem ne moc dlouho - výsledek byl hrozný - první nešťastníci zablokovali volné toalety a pak už bylo jen štěstí, že kolem slavnostně vyzdobeného paláce byl docela velký park. Otec, na kterého se nedostalo, mi vyprávěl, že pralinky srovnaly třídní rozdíly rychleji než Vítězný únor - bylo velmi zajímavé sledovat, jak v parku svorně dřepí král vedle selky, indián vedle kovboje, markýza vedle žebráka či pirát vedle komtesy. Jako mimořádně nepraktické se projevily kostýmy s dlouhou sukní či vlečkou, zimní královna spíš připomínala mlhu na blatech. A protože to byla tenkrát na maškarních velká móda, jen podělaných Chaplinů s hůlkou a buřinkou napočítal otec asi osm.

Když se pak prvním postiženým ulevilo natolik, že mohli vyběhnout z křoví s pokřikem: "Kde je ta kurva ...", dopadlo vše, jako v nějaké operetě, kde maskovaná krásná neznámá zmizí beze stopy svým obdivovatelům z očí ...